

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน
รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โดย

นางสาวจิรพร ยิ้มแย้ม

ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำนำ

ปัจจุบัน สมาร์ทโฟนเป็นที่นิยมกันมากในคน หลากหลายกลุ่มรวมถึงกลุ่มนักศึกษา กล่าวคือ สมาร์ทโฟนได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งการใช้อย่างเปิดเผยและการแอบใช้ในชั้นเรียน ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามักนำสมาร์ทโฟนมาใช้ในเวลาเรียนทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็ นำมาใช้ในเรื่องส่วนตัวด้วย เช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การเล่นเกม และการใช้งานสื่อสังคม (Social Media)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟน ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน รายวิชา บัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ ผู้จัดทำนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจ รวบรวม ข้อมูลมาวิเคราะห์และตรวจสอบว่านักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน รายวิชา บัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือเป็นอย่างไรรวมทั้งหาต้นตอหาปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการแก้ไข เพื่อหาข้อสรุปที่แท้จริงของ การวิจัย โดยมีกลุ่มนักศึกษาตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน รายวิชา บัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๒๗ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ ๑ บทนำ	๑ - ๒
บทที่ ๒ แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	๓ - ๕
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๖
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๗ - ๘
บทที่ ๕ สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๙ - ๑๐
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สมาร์ทโฟน (Smartphone) เป็นโทรศัพท์พกพาซึ่งมีความสามารถคล้ายคอมพิวเตอร์และสามารถ เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้หรืออาจกล่าวได้ว่าสมาร์ทโฟนคือ การผสมผสานกันระหว่างพีดีเอกับโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยสมาร์ทโฟนมีระบบปฏิบัติการที่สามารถพัฒนาให้รองรับโปรแกรมประยุกต์อื่นๆ ได้ด้วย (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, ๒๕๕๕) ปัจจุบัน สมาร์ทโฟนเป็นที่นิยมกันมากในคน หลายหลายกลุ่ม รวมถึงกลุ่มนักศึกษา กล่าวคือ สมาร์ทโฟนได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งการใช้อย่างเปิดเผยและการแอบใช้ในชั้นเรียน ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามักนำสมาร์ทโฟนมาใช้ในเวลาเรียนทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็ นำมาใช้ในเรื่องส่วนตัวด้วย เช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การเล่นเกม และการใช้งานสื่อสังคม (Social Media) (Tindell & Bohlander, ๒๐๑๒) อย่างไรก็ตาม การที่นักศึกษาได้นำสมาร์ทโฟนมาใช้ในขณะที่เรียนนั้นได้ส่งผลกระทบต่อ การเรียน มากขึ้น ดังเห็นได้จากงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกาของ Ravizza (๒๐๑๔) ซึ่งพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตใน ห้องเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกนสเตตผ่านสมาร์ทโฟนรวมถึงแล็ปท็อป โดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้ เช่น การใช้งานเฟซบุ๊ก การรับ-ส่งอีเมลและการอ่านข่าว ได้ส่งผลกระทบต่อ ผลสอบของนักศึกษาได้มากที่สุด แม้ว่าก่อนหน้านี้จะมีงานวิจัยที่ระบุว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดจะ มีความสามารถในการทำงานหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกันและได้ผลดีรวมถึงสามารถจัดการกับสิ่งรบกวน ได้ดีแต่งานวิจัยนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดๆ ก็ตาม หากใช้อินเทอร์เน็ตใน ระหว่างเรียนโดยไม่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนแล้ว จะยังมีคะแนนสอบต่ำกว่าเกณฑ์นอกจากนี้จากงานวิจัย ของ Lepp, Barkley and Karpinski (๒๐๑๕) ที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน กล่าวคือ การใช้โทรศัพท์มือถือในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลง ส่วนงานวิจัยของ Rosen, Carrier and Cheever (๒๐๑๓) และ Al-Menayes (๒๐๑๔) พบว่า การใช้งานสื่อสังคม (Social Media) เช่น เฟซบุ๊ก มีความสัมพันธ์ทาง ลบกับผลการเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยในประเทศของเบญจวรรณ ธนุวาส และคณะ (๒๕๕๗) พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาส่วนใหญ่แอบใช้สมาร์ทโฟนในห้องเรียนทุกวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาพัก รูปแบบในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ ได้แก่ การเล่นอินเทอร์เน็ต โทรเข้าออก เล่นเกม ถ่ายรูป และใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งส่งผลทำให้ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากสถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับแนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยาดิจิทัล (Digital Sociology) (Lupton, ๒๐๑๒) ได้เสนอว่าควรมีการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสื่อเทคโนโลยี สมัยใหม่ เช่น วัตถุประสงค์ของการใช้อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ การนำอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีสมัย ใหม่มาใช้ในสถานที่ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และการติดสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนกับผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยโดยเน้น กรณีศึกษากับกลุ่มนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำผลที่ได้มาสู่การให้ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียน การสอนสำหรับกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวต่อไป

จุดประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักเรียนระยะสั้น แผนกตัดผมชาย
๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้
นักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะแสดงความคิดเห็นต่อการใช้โทรศัพท์มือถือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาการใช้โทรศัพท์มือถือ ตามทัศนะของนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

๑. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษา สาขางานตัดผมชาย ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ โดยสุ่มเพียง ๒๗ คน

๒. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาทัศนะของนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีต่อการใช้โทรศัพท์มือถือ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีต่อการใช้โทรศัพท์มือถือ

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทำการศึกษาวิจัยเฉพาะนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เท่านั้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

โทรศัพท์มือถือ คืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการสื่อสารสองทางผ่านโทรศัพท์มือถือใช้คลื่นวิทยุในการติดต่อกับเครือข่ายโทรศัพท์มือถือโดยผ่านสถานี โดยเครือข่ายของโทรศัพท์มือถือแต่ละผู้ให้บริการ จะเชื่อมต่อกับเครือข่ายของโทรศัพท์บ้านและเครือข่ายโทรศัพท์มือถือของผู้ให้บริการอื่นโทรศัพท์มือถือที่มีความสามารถเพิ่มขึ้นในลักษณะคอมพิวเตอร์พกพาจะถูกกล่าวถึงในชื่อสมาร์ทโฟน

บทที่ ๒

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น
๒. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
๓. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น

วัยรุ่นมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Adolescence หมายถึง การเจริญเติบโตไปสู่ภาวะเมื่อกล่าวถึงวัยรุ่น คนทั่วไปมักนึกถึงผู้ที่อยู่ในช่วง ๑๓ – ๑๙ ปี โดยประมาณ หรือหากแบ่งตามชั้นเรียน ก็จะนึกถึงผู้เรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับอุดมศึกษาปีต้นๆ กุลยศรี คำชาย (๒๕๔๖: ๑) Dusek (อ้างถึงใน กุลยศรี คำชาย ๒๕๕๐: ๕) หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นการเป็นผู้ใหญ่ อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่ผู้ได้วัยรุ่นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย แต่หมายถึงการเจริญเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมแต่ละที่

ลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น

๑. เป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ผลลัพธ์ของพฤติกรรมในวัยนี้จะมีผลต่อบุคคลยาวในช่วงวัยอื่นต่อมา ทั้งด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิตคู่ เจตคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ สืบสานในบทบาท ที่ไม่ชัดเจนของตนเอง เช่น ไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ความคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของเด็กมาก เด็กจะรู้สึกกว้างตัวยาก ไม่รู้ว่าจะทำตัวอย่างจึงจะถูกต้องและเหมาะสม

๒. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเจตคติในวัยรุ่นจะควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงความสนใจ ความไม่มั่นใจเกี่ยวกับความสามารถและคุณลักษณะของตนเอง

๓. เป็นวัยแห่งปัญหา อาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยเจ้าปัญหามากที่สุด ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากสาเหตุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายนั่นเอง ภาวะความวุ่นวาย ไม่สบายตัวไม่สบายใจ ทำให้เกิดความหงุดหงิด วิตกกังวล อารมณ์เสียวาย ไม่อยากพูดคุยกับใคร หรือพูดจาอึดอัด จนทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันในกลุ่มเพื่อนหรือพี่น้อง เกิดเป็นปัญหาทางอารมณ์และปัญหาสังคมของเด็กวัยนี้

๔. เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ ความเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการ การยอมรับจากกลุ่ม และถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่กระนั้นเด็กเองยังไม่แน่ใจในบทบาทของตน เขาต้องการรู้ว่าเขาต้องแสดงบทบาทใดในสังคมของตนเอง คือ การพยายามหาเอกลักษณ์ของตัวเอง จากการแต่งกาย จากการใช้คำพูดที่เข้าใจกันเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น

๕. เป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการ วัยรุ่นชอบฝันสร้างวิมานในอากาศ จินตนาการตนเอง เป็นสิ่งต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ที่ตนเองชอบ เด็กสามารถแสดงออกในรูปของการประพันธ์เพลง เขียนบท กลอนประกอบเพลง หรือแม้กระทั่งการแต่งกายตามแบบบุคคลในสังคมที่ตนเองชื่นชอบและต้องการเอาอย่าง

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

กระบวนการของการถ่ายทอดสาร (massage) จากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร (source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร (receiver) โดยผ่านสาร (channel) การสื่อสารนั้นจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งในชีวิตมนุษย์นอกเหนือจากปัจจัยที่สี่ที่เป็นความจำเป็นเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์อันได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม แม้การสื่อสารจะไม่มี ความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นความตายของมนุษย์เหมือนกับปัจจัยสี่ของตนแต่การที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยทั้งสี่นั้นย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือ แนนอนมนุษย์อาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของตนและเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมการสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของมนุษย์และเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการทางสังคมยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมากเพียงใดและประกอบด้วยคนจำนวนมากเท่าใดการสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสังคมที่นำมาซึ่งความสลับซับซ้อนก่อให้เกิดความไม่เข้าใจและความไม่แน่ใจแก่สมาชิกของสังคมย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อแก้ไขปัญหา ดังกล่าว การสื่อสาร มีความสำคัญต่อมนุษย์ ๕ ประการ คือ

๑. ความสำคัญต่อการเป็นสังคม
๒. ความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน
๓. ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและธุรกิจ
๔. ความสำคัญต่อการปกครอง
๕. ความสำคัญต่อการเมืองระหว่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

ปัญชลี ดวงเอียด (๒๕๔๙: ๑๕) ได้กล่าวถึง ผลการวิจัยของนักวิชาการว่าเยาวชนในยุคปัจจุบันค่อนข้างเป็นคนขี้เหงา ติดโทรศัพท์มือถือ ชอบออกนอกบ้าน มีความอ่อนแอทางจิตใจ ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ติดสุขนิยม บริโภควัตถุนิยม ต้องการความรวดเร็ว ขาดความยับยั้งชั่งใจไม่มีความอดทน อดกลั้น มีค่านิยมทางเพศเสรี ของเกี่ยวกับสิ่งเสพติด เมินศาสนา ขาดสาระและ ไร้สำนึก เยาวชนส่วนใหญ่ ใช้เวลาในการพูดคุยโทรศัพท์นานวันละหลายชั่วโมงโดยจะเปิด โทรศัพท์มือถือไว้ตลอดเวลาพูดคุยกันพร่ำเพรื่อ พูดคุยกันนานๆทุกเรื่อง ทุกเวลา ทุกสถานที่สาระและไม่มีสาระเสมือนว่าเยาวชนเป็นทาสโทรศัพท์มือถือ ทั้งยังขาดความระมัดระวังในการใช้ภาษาเหมาะสมกับกาลเทศะหรือไม่ และมักใช้คำแสลง เช่น ภาษา “แอบแ็บัว” ซึ่งเป็นภาษาที่นิยมในหมู่เยาวชนขณะนี้ นอกจากนี้ เยาวชนยังชอบวิ่งตามแฟชั่น มีค่านิยมฟุ้งเฟ้อเห่อของใหม่ เปลี่ยนโทรศัพท์มือถือเป็นรุ่นใหม่บ่อยๆ นอกจากจะขาดระเบียบวินัยในเรื่องทั่วไป แล้วยังขาดวินัยในการใช้เงินอีกด้วย พฤติกรรมดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า เยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มใหญ่ในสังคมกำลังอยู่กับความไม่พอดี ไม่พอเพียงในการดำเนินชีวิต

จากพฤติกรรมของเยาวชนดังกล่าว ทำให้สามารถมองเห็นสภาพของสังคมที่ชีวิตประจำวันกำลังถูกผสมผสานเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งนับวันจะมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย แม้ SMS จะเป็นเพียงสาเหตุเดียวที่รวมอยู่กับสาเหตุใหญ่เพราะเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดที่ทำให้เกิดการติดต่อกันโดยตรงและเป็นส่วนตัวระหว่างบุคคลนั้นย่อมนำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ก่อตัวได้เร็วขึ้น แต่เยาวชนที่ใช้เครื่องมือสื่อสารนั้นๆ มีวุฒิภาวะหรือภูมิคุ้มกันมากน้อยเพียงใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรวิมล เจริญศรีพรพงษ์ (๒๕๔๖: ๕๐-๖๕) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความต้องการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีโทรศัพท์มือถืออยู่ในปัจจุบัน พบว่า ระบบที่ใช้ ส่วนใหญ่ใช้ของ AIS สาเหตุที่ตัดสินใจซื้อส่วนใหญ่ตอบว่าเพราะจำเป็น การตัดสินใจซื้อเป็นความต้องการของตนเองส่วนใหญ่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนส่วนใหญ่ใช้ไม่เกิน ๕๐๐ บาท และใช้ติดต่อกับผู้ปกครองมากที่สุดบริการเสริมที่มีในตัวเครื่องโทรศัพท์มือถือที่มีการใช้มากที่สุด คือ SMS

ธีระ กุลสวัสดิ์ (๒๕๓๔: ๒๘-๔๒) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในขณะขับรถของ ผู้ขับขี่รถยนต์ พบว่า การรณรงค์จากสื่อต่างๆ ได้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่แล้ว แต่กลับพบว่า จำนวน ผู้ที่รับรู้การรณรงค์มีการใช้อุปกรณ์ช่วยฟังและไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยฟัง อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยผู้ที่ใช้อุปกรณ์ช่วยฟังให้เหตุผลว่าคำนึงถึงความปลอดภัยมากที่สุด ความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ในการขับขี่ ไม่มี ผลต่อพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ช่วยฟัง

ศิริพร ศรีแดน (๒๕๔๔: ๑๒๔-๑๔๕) ได้ศึกษาการแข่งขันทางธุรกิจการค้า และค่านิยมการใช้โทรศัพท์มือถือ กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่าการแข่งขัน ธุรกิจการค้าในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู มีการแข่งขันทั้งหมด ๖ ด้าน คือ ด้านการโฆษณาร้านค้าที่ให้บริการโทรศัพท์มือถือเพื่อส่งเสริมการขาย ด้านการบริการ ด้านเงื่อนไข การซื้อ ด้านราคา ด้านบริการหลังการขายและส่วนประกอบด้านอื่นๆ เช่น ทำเลที่ตั้ง การตกแต่งร้าน การแต่งกายของพนักงานขาย ค่านิยมการใช้โทรศัพท์มือถือ พบว่า ผู้ใช้เลือกจากเครื่องที่มี ราคาถูกมากที่สุด และเลือกใช้จากระบบสัญญาณเครือข่ายที่ครอบคลุมใช้ได้ทุกพื้นที่ มีเหตุผลในการใช้เพราะความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร และใช้ตามสมันิยม

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

๑. ประชากร
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
๓. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๔. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรและตัวอย่าง ประชากรคือ นักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๕ ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษา มีจำนวน ๒๗ คน เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาตัวแปรด้านผลการเรียน และพฤติกรรม/ประสบการณ์การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน ประกอบกับนักศึกษากลุ่มนี้มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา/การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบที่ได้มาให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนในสาขาดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้การรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง คือ การทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม ทั้งนี้แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย ๒ ตอนได้แก่

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และ

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามซึ่งมีค่าระหว่าง ๐.๖๗-๑.๐๐ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนที่เป็นพฤติกรรมซึ่งพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่ระดับ ๐.๗๕๔

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษาใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวม ๘ ด้าน และเป็นรายข้อในรายด้าน ด้วยการใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่

๑. ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)
๒. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้มือถือสมาร์ทโฟน ที่มีการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต ในด้านการศึกษา ของนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานมือถือ สมาร์ทโฟน ที่มีการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การใช้งานด้านเครือข่ายสังคมเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการใช้งาน ด้านการศึกษา และด้านการใช้เทคโนโลยี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามประเด็นของแต่ละด้านที่ทำการศึกษาก็สามารถสรุปผล ดังนี้ การใช้งานด้านเครือข่ายสังคม พบว่า โดยภาพรวมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้งานมือถือ สมาร์ทโฟน ที่มีการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย ๔.๓๑ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาราย ประเด็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ มือถือสมาร์ทโฟนช่วยให้ท่านสามารถติดต่อสื่อสารเพื่อน ญาติพี่น้องได้ตลอดเวลา รองลงมา คือ มือถือสมาร์ทโฟน ช่วยให้ท่านเข้าถึงข้อมูลข่าวสารการบันเทิงอย่างรวดเร็วครบ วงจร ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำที่สุด คือ มือถือสมาร์ทโฟน ช่วยให้ข้อมูลด้านสุขภาพที่เป็นประโยชน์ รองลงมา มือถือสมาร์ทโฟน ช่วยให้ท่านซื้อ-ขายสินค้าได้สะดวกรวดเร็ว

ตารางที่ ๑ พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟน

พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟน	<i>X</i>	<i>SD</i>	ระดับ	ร้อยละ
การใช้งานด้านการศึกษา	๔.๒๙	๐.๖๔	มากที่สุด	๘๕.๘
ด้านเครือข่ายสังคม	๔.๓๑	๐.๖๖	มากที่สุด	๘๖.๒
ด้านใช้เทคโนโลยี	๔.๒๘	๐.๖๗	มากที่สุด	๘๕.๖
โดยรวม	๔.๒๙	๐.๖๕	มากที่สุด	๘๕.๘

จากตาราง ๒ แสดงร้อยละของผลการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนในด้านการสอน ตามทัศนะของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน สาขางานตัดผมชาย วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ ๒.๔๓ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าลำดับที่ ๑ ได้แก่ การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำกิจกรรมที่ครูมอบหมาย ลำดับที่ ๒ การใช้สมาร์ทโฟนมาใช้ถ่ายรูป Power Point ของอาจารย์แทนการจดบันทึก ลำดับที่ ๓ การใช้สมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อค้นหา เนื้อหาที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติม ลำดับที่ ๔ การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อฟังเพลง ดูคลิป เล่นเกมส์ และการใช้เพื่อติดต่อ/ ตามเพื่อนให้มาเข้าเรียน ลำดับที่ ๕ การใช้โทรศัพท์มือถือในการรับ – ส่ง Email ลำดับที่ ๖ การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเล่น Social network เช่น facebook, twitter, instagram, line, ฯลฯ

ตารางที่ ๒ ร้อยละของผลการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน

พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน	N = ๑๒๐		ระดับ คุณลักษณะ	ลำดับ คุณลักษณะ
	$\bar{X}$	SD		
การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำกิจกรรมที่ ครอบคลุมหมาย	๒.๖๐	๐.๖๒	สูง	๑
การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อฟังเพลง ดูคลิป เล่นเกมส์	๒.๓๙	๐.๖๑	ปานกลาง	๔
การใช้สมาร์ทโฟนมา ใช้ถ่ายรูป Power Point ของ อาจารย์แทนการจดบันทึก	๒.๕๕	๐.๖๐	ปานกลาง	๒
การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเล่น Social network เช่น facebook, twitter, instagram, line, ฯลฯ	๒.๓๓	๐.๖๐	ปานกลาง	๖
การใช้โทรศัพท์มือถือในการรับ – ส่ง Email	๒.๓๕	๐.๗๔	ปานกลาง	๕
การใช้สมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อค้นหา เนื้อหาที่ไม่เข้าใจ เพิ่มเติม	๒.๔๕	๐.๗๐	ปานกลาง	๓
การใช้เพื่อติดต่อ/ ตามเพื่อนให้มาเข้าเรียน	๒.๓๙	๐.๖๖	ปานกลาง	๔
รวม	๒.๔๓	๐.๕๔	ปานกลาง	

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

๑. พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการเรียน เช่น การค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำกิจกรรม และการค้นหาเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของ นักศึกษาในต่างประเทศ กล่าวคือ งานวิจัยของ Alfawareh and Jusoh (๒๐๑๔) Morphetou and Morphetis (๒๐๑๔) และ Jena (๒๐๑๔) พบว่า นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนเพื่อช่วยในการเรียน เช่น การหาข้อมูลในขณะ เรียนที่อยู่ในห้องเรียนเมื่อมีหัวข้อที่ไม่เข้าใจ การอ่านบทความหรือ e-books รวมถึงการชม/ฟังบันทึก การสอนของวิชาต่างๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุชรา ประกอบธรรม (๒๕๕๖) พบว่า นักศึกษา ส่วนหนึ่งใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับการเรียน/ทำงานกลุ่ม อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียนในการ แอปใช้สมาร์ทโฟนโดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น การเล่นเกม และไลน์โดยเฉพาะ ในช่วงที่อาจารย์สอนโดยเน้นการบรรยาย ทั้งนี้ข้อค้นพบดังกล่าว มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยาดิจิทัล (Digital Sociology) (Lupton, ๒๐๑๒) ซึ่งอธิบายว่า ปัจจุบันคนทุกกลุ่มอายุมีปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อเทคโนโลยีกันมากขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก และวัยรุ่นจะติดสื่อดังกล่าวมาก และอาจมีวัตถุประสงค์ของการใช้งานในทางที่น่าเป็นห่วงได้ ซึ่งในที่นี้ หมายถึงการนำสมาร์ทโฟนมาใช้ในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน ซึ่งจะกระทบต่อ ความเข้าใจในเนื้อหาและผลการเรียนได้ นอกจากนี้ข้อค้นพบจากงานวิจัยครั้งนี้ยังมีความสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Jacobsen and Forste (๒๐๑๑) ที่พบว่า นักศึกษานิยมใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนในด้านสื่อ สังคมออนไลน์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Tindell and Bohlander (๒๐๑๒) ซึ่งพบว่า นอกจากนักศึกษานำสมาร์ทโฟนมาใช้ในชั้นเรียนในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้แล้ว ยังนำมาใช้เพื่อเรื่องส่วนตัวด้วยเช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์และการเล่นเกม และสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศของเบญจวรรณธนูวาศ และคณะ (๒๕๕๗) ซึ่งพบว่า นักเรียนและนักศึกษาแอปใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนทุกวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษา

จากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนักศึกษาที่ใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอมีผลการเรียนในระดับปานกลางและสูง มากกว่านักศึกษาที่ใช้สมาร์ทโฟนบางครั้งหรือไม่เคยเลย ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวจะมีส่วนช่วยทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีข้อค้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศของ Jena (๒๐๑๔) ซึ่งพบว่า การใช้สมาร์ทโฟนของนักศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิชาการไม่มีผลกระทบทางลบต่อผลการเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Jacobsen and Forste (๒๐๑๑) พบว่านักศึกษาที่ใช้สมาร์ทโฟนเพื่อกิจกรรมทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเกรดเฉลี่ย

นอกจากนี้ ยังพบว่า ระยะเวลาการแอปใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่มีระยะเวลาการแอปใช้สมาร์โฟนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียนมีผลการเรียนในระดับสูง มากกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาการแอปใช้สมาร์โฟนครึ่งหนึ่งหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์อื่น เช่น การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้นักศึกษาขาดสมาธิในการเรียนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนได้ในที่สุด

ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Wei (๒๐๑๒) ที่อธิบายว่า แมื่อนักศึกษาจะเชื่อว่าตนสามารถที่จะมีพฤติกรรมการทำงานได้หลายอย่าง (Multitasking Behaviors) ในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน เช่น การฟังการบรรยายจากอาจารย์ไปพร้อมๆ กับการส่งข้อความในสมาร์ทโฟน แต่ในความเป็นจริงแล้ว นักศึกษาไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ภายใต้สภาวะดังกล่าวเนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถที่จะรักษาความสนใจต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างเต็มที่ ข้อค้นพบ

จากงานวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wei, Wang and Klausner (๒๐๑๒) Rosen, Carrier and Cheever (๒๐๑๓) Al-Menayes (๒๐๑๔) และ Ravizza (๒๐๑๔) ที่พบว่า การใช้สมาร์ทโฟน โดยเฉพาะในด้านสื่อสังคมออนไลน์ ส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนสอบต่ำกว่าเกณฑ์หรือมีเกรดเฉลี่ยตกต่ำลง เนื่องจากสามารถใช้สมาร์ทโฟนได้ทุกที่ทุกเวลาแม้แต่ในห้องเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Lepp, Barkley and Karpinski (๒๐๑๕) ที่พบว่า การใช้สมาร์ทโฟน มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่า การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนจะส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jacobsen and Forste (๒๐๑๑) ที่พบว่า การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น การเล่นเกม การชมภาพยนตร์/โทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับเกรดเฉลี่ย

๑. ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้

๑.๑ อาจารย์ผู้สอนควรตกลงกฎหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนร่วมกับนักศึกษาอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาของวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ อาจารย์ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยลดการบรรยาย และเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ ในชั้นเรียน เช่น การให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสมาร์ทโฟน ทั้งนี้เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจและเพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนโดยมีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน

๑.๓ อาจารย์ผู้สอนอาจปรับแผนการสอนรายคาบโดยเพิ่มช่วง “Technology Breaks” กล่าวคือ เป็นการอนุญาตให้นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนได้ในระหว่างการพักช่วงระยะเวลาสั้นๆ ระหว่างเรียนประมาณ ๑-๒ นาที เพื่อให้นักศึกษาได้เช็คข้อมูลในสื่อสังคมออนไลน์ และหลังจากนั้นจึงกลับมาเข้าสู่เนื้อหาของ บทเรียนต่อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาแอบใช้สมาร์ทโฟน และจะช่วยทำให้นักศึกษามีสมาธิในระหว่าง เรียนมากขึ้น

๒. ข้อเสนอแนะต่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรทำวิจัยในชั้นเรียนโดยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่นำสมาร์ทโฟนมาใช้ในฐานะ ที่เป็นสื่อสำหรับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

๒.๒ เนื่องจากงานวิจัยนี้มีข้อจำกัดจากการศึกษาเฉพาะตัวอย่างที่มหาวิทยาลัยแห่งเดียวดังนั้น จึงควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาล และเอกชน

๒.๓ ควรศึกษาถึงสาเหตุที่นักศึกษาไม่นิยมใช้สมาร์ทโฟนเพื่อช่วยในการเรียน โดยใช้ระเบียบ วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น วิธีการสัมภาษณ์ และควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง “การใช้วิดีโอและการใช้สมาร์ทโฟนเป็นสื่อการสอนในชั้นเรียนของนักศึกษา”

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้วิดีโอและการใช้สมาร์ทโฟนเป็นสื่อการสอนในชั้นเรียนของนักศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้วิดีโอและการใช้สมาร์ทโฟนเป็นสื่อการสอนในชั้นเรียนของนักศึกษาตามทัศนคติของนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รายวิชา การบัญชีครัวเรือนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่

ในการตอบแบบสอบถามทั้ง ๒ ตอน โปรดตอบให้ครบทุกข้อ และตรงกับความต้องการที่แท้จริงของนักเรียน ข้อมูลที่ถูกต้องและตรงกับความจริงจะทำให้การวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนและต่อการจัดการเรียนการสอนของครู

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้วิดีโอและการใช้สมาร์ทโฟนเป็นสื่อการสอนในชั้นเรียนของนักศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟน ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความต้องการของนักเรียนมากที่สุด โดยกำหนดคะแนนกับระดับความต้องการ ดังนี้

๓ คะแนน หมายถึง ต้องการมากที่สุด

๒ คะแนน หมายถึง ต้องการปานกลาง

๑ คะแนน หมายถึง ต้องการน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	การใช้วิดีโอและการใช้สมาร์ทโฟนเป็นสื่อการสอนในชั้นเรียน ของนักศึกษา	ระดับความต้องการ		
		มาก ๓	ปานกลาง ๒	น้อย ๑
๑	ด้านการฝึกอบรม			
๒	ด้านทักษะและเทคนิคการตัดผม			
๓	ด้านการใช้เทคโนโลยี			

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้วิดีโอและการใช้สมาร์ทโฟนเป็นสื่อการสอนในชั้นเรียนของนักศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ลำดับ ที่	การใช้วิดีโอและการใช้สมาร์ทโฟนเป็นสื่อการสอนในชั้นเรียน ของนักศึกษา	ระดับความต้องการ		
		มาก ๓	ปานกลาง ๒	น้อย ๑
๑	การใช้สมาร์ทโฟนเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำกิจกรรมที่ครูมอบหมาย			
๒	การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อฟังเพลง ดูคลิป เล่นเกมส์			
๓	การใช้สมาร์ทโฟนมา ใช้ถ่ายรูป Power Point ของอาจารย์แทนการจดบันทึก			
๔	การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเล่น Social network เช่น facebook, twitter, instagram, line, ฯลฯ			
๕	การใช้โทรศัพท์มือถือในการรับ – ส่ง Email			
๖	การใช้สมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อค้นหา เนื้อหาที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติม			
๗	การใช้เพื่อติดต่อ/ ตามเพื่อนให้มาเข้าเรียน			

